4. *Хоменко Л. М., Петрова Н. В.* Кременчуцький державний політехнічний університет // Удосконалення інвентаризації як елементу бухгалтерського обліку.

Вишенська О. І.,
науковий керівник — ***Кругла М. М.***, к.е.н., доцент,
ДВНЗ «Київський національний економічний університет
імені Вадима Гетьмана», м. Київ

ОРГАНІЗАЦІЯ АУДИТУ НАЯВНОСТІ ТА РУХУ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ

На сьогоднішній день усі підприємства України мають у тому чи тому вигляді основні засоби, які є одним із найважливіших факторів, що впливають на результати діяльності суб'єкта господарювання. Тому якісний аудит основних засобів є необхідним для кожного господарюючого суб'єкта.

Таким чином, актуальність дослідження аудиту наявності та руху основних засобів полягає в тому, що облік основних засобів потребує особливої уваги, адже від правильності визначення первісної вартості, повноти відображення в обліку надходження основних засобів залежить достовірність всього масиву облікової інформації та фінансової звітності.

Організація і методика аудиту основних засобів розглянута у працях багатьох вітчизняних учених, серед яких: Лищенко О. Г., Назаренко О. О, Євдокименко С. В., Мац Т. П., Коваль О. П., Білик М. Д., Бондар М. І., Гордієнко Н. І., Іванова Н. А., Ролінський О. В., Ільїна С. Б., Кулаковська Л. П., Піча Ю. В.

Під аудитом основних засобів розуміють перевірку правильності оформлення первинних документів та організації бухгалтерського обліку основних засобів [1, с. 24].

Метою аудиторської перевірки основних засобів у сільськогосподарських підприємствах є висловлення аудитором незалежної, об'єктивної думки щодо правильності їхньої оцінки, законності й повноти відображення їх показників у фінансовій звітності, а також належності й відповідності внутрішнього контролю та аудиту в частині цих засобів праці визначеній обліковій політиці та цілям діяльності підприємства.

Для досягнення поставленої мети аудиту наявності та руху основних засобів можна визначити такі основні завдання:

1. перевірка положень облікової політики в частині основних засобів;

2. оцінка фактичної наявності і технічного стану груп основних засобів;

3. перевірка права власності на основні засоби;

4. дослідження правильності віднесення активів до основних засобів та їх класифікації;

5. перевірка правильності відображення господарських операцій на рахунках бухгалтерського обліку та документального оформлення з надходження, нарахування амортизації, внутрішнього переміщення, ремонту, вибуття основних засобів;

6. зіставлення даних аналітичного з даними синтетичного обліку;

7. перевірка відповідності показників фінансової звітності показникам синтетичного обліку;

8. аналіз ефективності використання основних засобів на підприємстві.

Виходячи із завдань, які необхідно досягнути при проведенні аудиту наявності та руху основних засобів, об'єктами аудиту є наявність і стан збереження основних засобів, переміщення за різними каналами, оцінка та переоцінка основних засобів, витрати на поточний, капітальний ремонт, модернізацію, реконструкцію та інші поліпшення, амортизація, ліквідація, реалізація та інше вибуття основних засобів, стан оперативного, інвентарного, аналітичного та синтетичного обліку основних засобів, відображення інформації щодо основних засобів у фінансовій звітності.

Отримавши пропозицію від замовника на проведення аудиту аудитор збирає інформацію про клієнта, ознайомлюється із специфікою діяльності підприємства, досконало вивчає нормативно-правову базу щодо бухгалтерського обліку, аудиту та регулювання діяльності.

На основі зібраної інформації аудитор приймає рішення про можливість виконання замовлення на проведення аудиторської перевірки. Підтвердженням домовленостей щодо проведення аудиту є надсилання від аудитора клієнту листа-зобов'язання і укладання договору на проведення аудиту.

Наступним етапом є планування аудиту, що означає розроблення загальної стратегії та плану аудиту для ефективного розподілу часу виконання аудиторських процедур та призначення відповідальних осіб.

Відповідно до МСА 300 «Планування аудиту фінансової звітності» загальна стратегія аудиту — стратегія, яка встановлює обсяг, час і напрям аудиту та є основою для розробки детальнішого плану проведення аудиту [2].

Після вибору загальної стратегії аудиту аудитор розробляє детальний план аудиту, де розглядаються питання, визначені під час розробки стратегії. При цьому аудитор бере до уваги необхідність досягнення цілей аудиту при ефективному використанні своїх ресурсів.

Одержати аудиторські докази щодо наявності та руху основних засобів на підприємстві можна шляхом застосування зазначених аудиторських процедур: перевірка, спостереження, запити, зовнішнє підтвердження, повторне обчислення, повторне виконання, аналітичні процедури.

Аудитор повинен отримати аудиторські докази щодо ефективного функціонування внутрішнього контролю за наявністю та рухом основних засобів через отримання звіту внутрішнього аудитора, або проведення тестів внутрішнього контролю [2].

Доведення результатів проведення аудиту забезпечується через аудиторський висновок, який є офіційним документом аргументованого висловлювання професійної думки незалежного аудитора щодо визначених об'єктів аудиту.

Список використаних джерел

1. *Евдокименко С. В*. Аудит организации бухгалтерського учета в рамках действия П(С)БО 7 «Основные средства» // Аудитор України. — 2010 — № 5. — С. 24–31.

2. Міжнародні стандарти контролю якості, аудиту, огляду, іншого надання впевненості та супутніх послуг: видання 2012 року / пер. з англ. мови Ольховікова О. Л., Селезньов О. В., Шарашидзе Т. Ц. — К.: Міжнародна федерація бухгалтерів. Аудиторська палата України, 2013.

Війтів І. О.,
науковий керівник – ***Лобода Н. О***., к.е.н.,
Львівська державна фінансова академія, м. Львів

УПРАВЛІННЯ ВИРОБНИЧИМИ ЗАПАСАМИ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АПК: КОНТРОЛЬНО-АНАЛІТИЧНИЙ АСПЕКТ

У процесі реформування вітчизняної системи бухгалтерського обліку та прийняття національних стандартів змінюються вимоги до обліку й аналізу ефективності використання виробничих запасів, а також розширюються поставлені перед ними завдання. Однією з обов'язкових умов здійснення процесу виробництва є за-